

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 125. Sessio XII. Concilii Ferrariensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](#)

alii enim in arenam descenderunt, ubi Sæcul. XV.
in proxima Sessione initum est certamen ^{A. C. 1438.}
non minus diuturnum, quam crebris u-
trinque contentionibus fervidum.

§. CXXV.

Sessio XII. Concilii Ferrariensis.

Die Sabbati, quæ erat decima quinta
Ibid. p. 179.
Novembris, habita est Sessio duode-
cima, Marco Ephesino & Juliano Cardi-
nale ad disputandum convenientibus.
Præcipuum disceptationis argumentum
circa Charisii Symbolum, & Ephesini in-
terdicti explicationem versabatur. In
tertia Oecumenica Synodo, inquiebat Mar-
cus, Charisius quidam oblato adversus
Nestorianos libello, saðaque fidei suæ expo-
sitione aliter ac Nicæna fides exposita est,
se habente, non sicut a Synodo redargutus,
constat igitur ex hoc, non alteram simplici-
ter fidem, sed contrariam esse vetitam: ita
se habet argumentum tuum, responde. Pro-
ponentem exceptit Julianus Cardinalis
dicens: Non opus est, ut ex me tua Reve-
rentia nunc querat; cum sessione proxima
omnia plane, clareque dixerim, imo etiam
scripta tradiderim. Ast cum Marcus E-
phesinus certum responsum sibi dari po-
stularet, Imperator dixit; Si opus est, a-
lli Patres respondeant. Cum vero Julia-
nus haud obscure cognosceret, magis

Cc 2 suum

Sæcul. XV. suum quam alterius Cæsari placere responsum, in hunc modum effatus est:
A. C. 1438. *Charisius obtulit Synodo fidem suam, quæ sane catholica erat; postea confitum Neftorianis Symbolum recitatum est. Synodus reprobavit confitum Symbolum, non expositionem fidei a Charisio factam. Quod si Charisio non licuisset exponere; profecto Synodus abrogasset illam, ac rejecisset. Dixi etiam, expositionem & confessionem fidei Charisii similem plane esse Nicano Symbolo, exceptis duabus, aut tribus distinctionibus, quæ etiam veræ sunt, & piæ. Multis defensionibus, atque exceptionibus ultra citroque hac super re iteratis non modicum temporis spatium absumebatur.*

Sub finem disputationis Julianus Cardinalis opportune Græcis obtrudebat ista quoque verba: *Qui descendit de cœlo, uti & hæc, secundum scripturas, in non nullis Constantinopolitani Symboli manuscriptis Codicibus desiderari, præterea Latinos has voces addidisse: Deum de Deo, nec propterea unquam a Græcis objurgatos, sicut tamen propter illam vocationem: Filioque reprehenderentur. Andreas Rhodius quoque in suo sermone, illa verba: *Descendit ad inferos Symbolo, quod Apostolorum vocant, adjecta fuisse affirmabat, His peractis Marcus Epheſius aliam quæſtionem ordiri meditabatur, scilicet, an Ecclesiæ Romanæ, & summo Ponti-**

Pontifici quicquam Symbolo addendi potestas competit? Verum Julianus Cardinalis hanc controversiam opportuniori tempori reservandam censuit, iterum, iterumque obsecrans, ut ad disputationem de Sancti Spiritus processione accederent, quod si, inquietabat ille, convenerimus in ea, quae est de Spiritu Sancto, controversia, persuasum mihi est fore, ut etiam in aliis facile, pleneque conveniamus.

Sæcul. XV.**A.C. 1438.****§. CXXVI.*****Sessio decima tertia Concilii Ferrarensis.*****Sessione XIII. die Jovis vigesima septima**

Novembris celebrata, Patres exce-
perunt Legatos a Philippo bono Burgun-
diæ Duce ad Synodum missos, qui nu-
mero quatuor erant; scilicet Teruanen-
sis, sive Morinensis, Cabillonensis, & Ni-
vernensis Episcopi unacum Cistercien-
sium Abbatem.

§. CXXVII.***Ducis Burgundiæ Oratores ad Sy-
nodum admissi.***

Verum parum absfuit, quin importuna
Oratorum morositas hucusque bene
cæpta unionis negotia dissiparet; cum
enim ad Synodi locum venissent, ac sum-

Cc 3 mo